

Církev nechtěla, aby se zde slavili pohanské svátky, proto ho nahradila svátkem svatého Filipa a Jakuba (proto se mu dnes říká filipojakubská noc). Během této doby se upalovaly ženy, které byly označeny za čarodějnice. Měly mít nadpřirozené schopnosti. Ke svým schopnostem se přiznaly proto, že byly mučené. Ve skutečnosti to byly ženy (někdy i muži), kterých se někdo chtěl zbavit.

Ke skutečně masovému a celoevropskému pronásledování však došlo až na sklonku středověku, zejména koncem 15. století. Čarodějnictví se počítalo k mimořádným proviněním; obrana obviněných byla omezená. V lehčích případech jsou jako tresty uváděny mrskání, vypovězení ze země, veřejné církevní pokání, zabavení majetku. Proti čarodějnictví bojovali též ohněm.

V době největšího štvání proti čarodějnicím neušel pronásledování žádný věk nebo [stav](#). Čarodějnictví nezřídka řešilo politické nepřátelství, osobní nenávist apod. Čarodějnické blouznění si mezi lety [1484](#) a [1728](#) vyžádalo přes 300 tisíc lidských životů, někteří autoři však docházejí k daleko vyšším číslům. Tyto procesy zachycuje též známý historický román [Václava Kaplického Kladivo na čarodějnice](#), podle něhož byl natočen [stejnojmenný film](#).

